

PAUL ANGHEL

1869 – 1937

Personalitate a școlii chirurgicale ieșene

Paul Anghel s-a născut la 30 noiembrie 1869 la Iași. După terminarea cursurilor secundare se înscrie la Facultatea de Medicină din Iași, dar în 1890 se transferă la facultatea din București.

În 1893 pleacă la Paris unde efectuează stagiile de externat și internat la profesorii Jallaguier, Bouilly și Reclus, care au exercitat o influență puternică asupra personalității sale medicale.

Pentru stagiile efectuate în spitalele din Paris a fost distins cu Medalia de Bronz a Asistenței Publice Franceze. La 1 iunie 1897 își susține teza intitulată „Patogenia apendicitei” obținând Diploma de doctor a Facultății de Medicină din Paris.

Revenind în țară, este angajat la Spitalul Militar Central din București, cu grad de locotenent, unde lucrează în Serviciul de Chirurgie al profesorului

Demostene. Este numit apoi doctor la Spitalul „Carmen Sylva”.

După un scurt stagiu ca medic al Spitalului din Broșteni (Neamț), unde operează în condiții precare, își continuă ascensiunea fiind numit chirurg secundar în serviciul profesorului C. Botez la Iași.

În 1898, când se înființează Societatea Română de Chirurgie, profesorul Paul Anghel figurează printre membrii fondatori, alături de Thoma Ionescu, Severeanu, E. Juvara.

În 1903 își susține teza de docență cu un studiu asupra protezelor și este numit șef de clinică în serviciul profesorului Leon Sculy. De la această dată, recunoscându-i-se meritele, suplinește diferite catedre de la Facultatea de Medicină (Medicină operatorie), iar în calitate de medic primar al Spitalului „Sf. Spiridon” îndeplinește funcția de profesor de clinică.

Pentru activitatea și meritele sale, în 1906 este decorat cu Ordinul „Coroana României” în grad de Cavaler.

Între 1908 și 1913, pe lângă activitatea de la Spitalul „Sf. Spiridon”, operează și la Spitalul Israelit din Iași.

În 1913 este mobilizat, cu gradul de colonel, pentru campania din Bulgaria; participă la întreg războiul, din 1916 până în 1918.

Este numit, la 1 ianuarie 1922, titular al Catedrei de Patologie externă. După plecarea la București a profesorului N. Hortolomei, în 1931, profesorul Paul Anghel este numit titular al Clinicii I Chirurgie, unde funcționează până în 1937.

Între anii 1935-1937, până la venirea profesorului E. Aburel, a suplinit cursul de clinică obstetricală.

Atât în munca practică la patul bolnavului ca fin diagnostician și abil operator, cât și în activitatea științifică și didactică, profesorul Paul Anghel s-a impus ca unul din marii maeștrii ai chirurgiei ieșene.

În decursul vieții sale de chirurg a publicat numeroase lucrări, din care se constată ingeniozitatea sa în căutarea de noi metode, între care cităm „Un procedeu de proteză osoasă prin scoabe metalice” (1898), metodă apreciată în cadrul Societății de Chirurgie din Paris de către Reclus.

În aceeași categorie sunt lucrările sale asupra grefelor osoase, un nou procedeu de osteoplastie în dezarticulațiile genunchiului, ca și ameliorarea procedurii de ligamentopexie uterină a lui Alquier-Alexander.

Din 1901 devine membru al Societății de Medici și Naturaliști și publică în Buletinul societății numeroase articole de tehnică chirurgicală și ortopedie.

A publicat multe articole în străinătate, în special în Presse Medicale.

Lecțiile de la catedră, dar mai ales discuțiile zilnice de la patul bolnavului sau de la masa de operație erau întotdeauna privite prin prisma experienței proprii, ceea ce le dădea calitatea de a fi fapte pozitive, trăite, care se întipăreau definitiv în mintea studenților și a tinerilor colaboratori.

Datorită unei practici îndelungate și analizei amănunțite a fiecărui fapt întâlnit, profesorul Paul Anghel dobândise acel simț clinic excepțional, care nu este altceva decât rezultatul unei culturi medicale complete și experienței acumulate cu fiecare caz analizat în spirit critic.

Era pătruns de un larg umanitarism, care i-a condus tot timpul vieții atitudinea sa față de bolnavi, studenți, față de oameni în general. Cei pe care îi îngrijea simțeau apropierea și căldura celui care, el însuși suferind, înțelegea mai profund durerea umană.

Avea un talent literar deosebit, moștenit probabil din familie. A scris numeroase articole despre înaintași.

Prin munca și spiritul său ingenios, prin apropierea față de bolnavi, prin ținuta sa demnă, profesorul Paul Anghel rămâne una dintre figurile proeminente ale Facultății de Medicină din Iași.

E. Târcoveanu